

ćemo s njim na Sljeme." Kažu i kako im je hladnoća bila najteži dio filmskog posla, a baš ta hladnoća stvorit će neponovljiv ugodaj romantične slavonske zime.

Prvo, pa dijete!

Nakon zavidnog broja filmskih uloga, Ivo Gregurević, za koga svi članovi ekipe ističu kako je izvrstan pedagog, ovdje se po prvi put okušao i u dječjem filmu u ulozi lovočuvara, odnosno šefa lovačkog društva. "Lijepo je raditi s djecom i ovakva vrsta filma me na neki način vraća u djetinjstvo i dječje igre, priče i bajke. S njima je lako raditi, puno su blistriji od nas odraslih i brže shvaćaju tako da što god im se kaže to vrlo brzo prihvate i naprave", rekao je Gregurević, te dodao kako prvi put radi s Ištvanićem koji zna što hoće i vrlo koncizno daje upute glumcima, što je za njih najbolje.

Dobro raspoloženi Ištvanić za Gregurevića ima samo riječi pune pohvale: "Ivo je veliki i iskusni glumac i zapravo mogu reći da na neki način od njega svi učimo, najviše djeca koji prvi put glume u filmu i s kojima sam jako zadovoljan, te puno odraslih glumaca koji već imaju dosta zapaženih uloga."

Ideja za ovaj dječji dječji film potekla je od jednog starog producenta, **Draga Zdunića** koji je nekad radio na filmovima *Vlak u snijegu* i *Vuk samotnjak*, te je prije nekoliko godina okupio nekoliko redatelja i pokušao ponovno pokrenuti proizvodnju dječjeg filma. Tako je Ištvanić dobio knjigu *Duh u močvari* i upoznao se s piscem, Antonom Gardašem, koji je umro prije godinu i pol dana, nakon čega je počeo doradivati scenarij sa Silvijom Mirošničenkicom i **Edijem Mužnom**.

"Ja zapravo nisam mislio da će debitirati s dječjim igranim filmom, imao sam ambicije

s **Mlakićevim** scenarijima koji su mi jako dobri, jer mislim da mi još nismo napravili pravi ratni film, a čini mi se da bi *Kad magle stanu*, koji sam prijavio na sufinanciranje još prije ovog filma, mogao biti baš to. Meni se svđa raditi dječji film, jer sam shvatio da je to jako, jako dobro za debitantski rad. To je nešto što nije baš lako za raditi, a nije ni jako teško. Tu već unaprijed znam da imam osiguranu publiku, a uskoro ćemo imati i web stranice filma gdje će djeca moći pronaći puno zanimljivih sadržaja za sebe poput video igrice, nagradnih igara i fotografija iz filma. Tijekom projekta već će biti i prvi inserti iz filma", izjavio je redatelj.

Na pitanje o najdražem dječjem filmu nije se baš mogao lako odlučiti. "Kao i svi drugi klinci i ja sam najviše gledao *Vlak u snijegu*, *Vuka samotnjaka* i *Družbu Pere Krvilice*."

Duh u močvari trebao je imati čak i koproducenta iz Mađarske kojeg je pronašao Ištvanićev prvi nastavnik filma i redatelj **Zoltan Siflis**, međutim Ministarstvo kulture nije pristalo na to, jer se inzistiralo da se film što prije napravi, znači do ljeta, jer ministar kulture, **Božo Biškupić**, planira s ovim filmom otvoriti Festival djeteta u Šibeniku 15. lipnja, gdje će se i premijerno prikazati.

Brzi i žestoki

"Sve smo radili jako brzo, možda smo čak i postigli rekord u realizaciji jednog igranog filma u Hrvatskoj",

Kako se snimaju scene na rijeci?

kaže Ištvanić, a zanimljiv je i podatak da će od svih šest projekata koji su prošle godine odabrani za realizaciju od strane Ministarstva ovaj film biti jedini na Pulskom festivalu.

Madarima je cilj bio ući u koprodukciju ne samo zbog činjenice što u priči ima Mađara, a i radnja se događa u selu mađarske nacionalne manjine (Kopačevu), već i zato što je dječji film deficitaran proizvod, ali se zato može jako dobro plasirati.

S najmanjim dobivenim budžetom od Ministarstva, točno 3 milijuna kuna, a u koprodukciji Interfilma i HRT-a ova će "dječja" ekipa najbrže od svih sufinanciranih filmova završiti film.

"Da imamo željenu mađarsku koprodukciju, to bi nam puno pomoglo. Ministarstvo stalno govori o tome kako bi trebali imati koprodukcije, a sad kad smo ih relativno lako našli, sad neće. Sa sponsorima bi trebali zatvoriti finansijsku konstrukciju sa oko 4 milijuna kuna, što je zapravo jako malo u odnosu na druge. Tako da se može reći da radimo

niskobudžetni film", istaknuo je Ištvanić.

A doista je zanimljiv podatak da je posljednji čistokrvni dječji film *Tajna starog tava* (1984.), ostvarenje renomiranog "dječjeg" redatelja **Vladimira Tadeja**, zapravo hrvatsko-češka koprodukcija. Dugo godina se smatralo da je Tadejev *Kanjon opasnih igrača* (1998.) prvi hrvatski dječji film od osamostaljenja tako se on u svim podacima vodi kao dječji i omladinski pustolovni film.

Za ovaj, ipak prvi dječji, po redateljevim riječima, "pripreme su tekle jako brzo, svega dva mjeseca, a imali smo puno sreće u odabiru djece glumaca koji su absolutno izvrsni, a puno nam je pomogla i njihova voditeljica Lidija Helajz. Jedino što nam nije išlo na ruku je vrijeme, all smo prilagodili scenarij i napravili čemo istu priču. Snimajući ovaj film imam osjećaj da ćemo ipak uspijeti u našim namjerama da napravimo jedan dobar dječji film."

Za male i velike

"Zanimljivo mi je opažanje i mišljenje Gregurevića kad je prvi put pročitao scenarij, te mi je rekao da mu se čini kako to nije zanimljivo samo za djecu, već i za odrasle. Tako se i ja isto nadam da će i odraslima biti zanimljivo gledati film kad će djecu dovoditi u kino, zato jer ovaj film ima jedan žanrovske karaktere da se može smjestiti bilo gdje u svijetu. Tako je otprilike koncipiran i jedino što

Ivo Gregurević i Branko Ištvanić

Zadnji dogovori između redatelja i scenarista Mirošničenka.

